

САВВА РАДУЛОВИЧ

ПЈЕСНИК БЕЗ БИОГРАФИЈЕ

НИЧИЈА ШЋЕР

ја сам ничија шћер
немам родитеље буржује
ни рођаке што су се снашли
сигурне везе што отварају сва врата
задригле љубавнике
шаптаче
ја сам политички инвалид
дух који хода
немам новце да купим срећу
не жалим
мене радује снијег
улица живка николића
један блуз бар ноћу
јабуке кад порумене
радује ме
мој отац с поцијепаном лијевом ципелом
и мајка са шалом из деведесетих
хладна дневна пуна топлих људи
не треба човјек да остари
па да схвати
како је некада ништа све
и колико смо само имали среће
да немамо ништа

CV

зовем се пјесник
јер другог имена немам
у мојој биографији и нема других података
осим пјесама
мојим венама тече мастило
ни година рођења није моја
све ми је некако писано
живим тако ненаметљиво
као у туђој пјесми
по занимању сам човјек
мада такви ником не требају
зато је моја радна књижица празна
и срце пуно
ја радим за небеску плату
ову овдје нека троше они који имају име
кад ме питају за брачно стање
увијек кажем
имам неког ко ме несигурно воли
јер
моје име је пјесник
пошто другог имена немам
чак и да га измислим
нико ми не би повјеровао

ПЈЕСНИК БЕЗ БИОГРАФИЈЕ

нема ме на Википедији
ни у збиркама набијеђених пјесника
на ТВ екранима
раскошним вечерима
по месинџерима и туђим мејловима
вјештачка интелигенција само за мене није чула

моје пјесме саме бирају читаоца
чекају га у засједи
оне су скривене у невидљивим библиотекама
слијепим улицама

по трговима у које свраћа случајни путник
кафанским столовима испод полупразних чаша
у крупним длановима једног човјека
који ни не зна шта носи у њима

ја сам пјесник без биографије
и немам ама баш ништа с поезијом
осим што је у мојим минираним грудима
невидљива антологија
штампана у безброј невидљивих тиража
коју нико никад неће прочитати

ЛЕНКИН ОДГОВОР ЛАЗИ

написаћу ти песму од које се луди
због које ћеш преко ноћи постати млад
пјесму која ће задивити и птице и људе
у којој ћеш живјети и некад и сад

такве ћу стихове да ти сашијем
да ће потамњети та твоја сиједа глава
а онда око крагне да ти се свијем
ту гдје свака вољена жена спава

јер ја сам те видјела још прије рођења
баш таквог какав ћеш ми сада доћи
видјела шетње, разговоре, сновиђења
и све цркве поред којих ћемо проћи

написаћу ти пјесму од које се живи
која у бесмртност односи љубави врле
такву да се твојој старости диве
док нам се душе и после смрти грле